Přednáška 11, 12. prosince 2014

Závěrem pasáže o spojitých funkcích zmíníme jejich podtřídu, lipschitzovské funkce, nazvané podle německého matematika Rudolfa Lipschitze (1832–1903). Fukce $f: M \to \mathbb{R}$ je lipschitzovská, když existuje konstanta c > 0, že pro každé dva prvky $x, y \in M$ platí nerovnost

$$|f(x) - f(y)| \le c|x - y|.$$

Část 5: derivace funkce

Derivace patří k nejdůležitějším pojmům matematické analýzy. Umožňuje danou funkci aproximovat, ba i často přesně vyjádřit, pomocí jednoduchých funkcí — lineárních, polynomů či mocninných řad — a to lokálně i globálně.

Definice (derivace funkce). Nechť $a \in \mathbb{R}$, $\delta > 0$ $a f : U(a, \delta) \to \mathbb{R}$. Derivace funkce f v bodě a je hodnota limity

$$f'(a) := \lim_{x \to a} \frac{f(x) - f(a)}{x - a} = \lim_{h \to 0} \frac{f(a+h) - f(a)}{h}$$

(když tato limita existuje).

Jednostranné derivace $f'_{-}(a)$ a $f'_{+}(a)$ definujeme zřejmým způsobem pomocí limity zleva a limity zprava. Hodnota derivací f'(a), $f'_{-}(a)$ a $f'_{+}(a)$ může být i nevlastní a platí ekvivalence

$$f'(a) = A \iff f'_{-}(a) = A \& f'_{+}(a) = A$$
.

Nechť $f: U(a, \delta) \to \mathbb{R}$ (pro nějaké $a \in \mathbb{R}$ a $\delta > 0$). Je-li f v a spojitá, je v okolí a funkce f dobře aproximována konstantní funkcí g(x) = f(a). Těsněji lze aproximovat pomocí tečny.

Definice (tečna). Řekneme, že funkce f má v a tečnu, existuje-li taková přímka $p \subset \mathbb{R}^2$ jdoucí bodem (a, f(a)), že pro každé $\varepsilon \in (0, \pi)$ existuje $\delta > 0$, že pro každé $x \in U(a, \delta)$ bod (x, f(x)) leží v rovinném úhlu $V \subset \mathbb{R}^2$, jehož osou je p a který má u vrcholu (a, f(a)) úhel ε . (Takže V jsou ty body v rovině, které leží na přímkách p_1 a p_2 a mezi nimi, přičemž p_1 , resp. p_2 , dostaneme pootočením p kolem bodu (a, f(a)) v kladném, resp. záporném, smyslu o úhel $\varepsilon/2$.)

Není těžké ukázat, že když tečna existuje, je jednoznačně určená.

Tvrzení (tečna, sečna, derivace). Nechť $a \in \mathbb{R}$, $\delta > 0$, $f : U(a, \delta) \to \mathbb{R}$ a p je přímka jdoucí bodem (a, f(a)). Následující tři tvrzení jsou ekvivalentní.

- 1. Přímka p je tečna funkce f v a.
- 2. (tečna jako limita sečny) Označíme-li pro $x \in P(a, \delta)$ jako p_x přímku jdoucí body (x, f(x)) a (a, f(a)), pak limitní přímka

$$\lim_{x \to a} p_x$$

existuje a rovná se p.

3. (tečna jako derivace) Funkce f má derivaci f'(a), přímka p je pro $f'(a) \in \mathbb{R}$ daná rovnicí y = f(a) + f'(a)(x - a) a pro $f'(a) = \pm \infty$ rovnicí x = a.

Tvrzení nebudeme dokazovat, ani nebudeme rozebírat smysl limitního přechodu ve druhé části.

Uvedeme pár příkladů derivací. Když $n \in \mathbb{N}_0$ a $f(x) = x^n : \mathbb{R} \to \mathbb{R}$, pak $f'(x) = nx^{n-1} : \mathbb{R} \to \mathbb{R}$. To plyne z binomické věty:

$$\frac{(a+h)^n - a^n}{h} = \sum_{i=1}^n \binom{n}{i} a^{n-i} h^{i-1} \to na^{n-1}, \ h \to 0.$$

Podobně na celém \mathbb{R} máme rovnost $(e^x)' = e^x$ — exponenciální funkce se derivováním nemění. Jak víme, pro $h \to 0$ je $(e^h - 1)/h \to 1$, takže díky vlastnosti exponenciály i $(e^{a+h} - e^a)/h = e^a(e^h - 1)/h \to e^a$. Znaménková funkce $\operatorname{sgn}(x)$ má derivaci $\operatorname{sgn}'(a) = 0$ pro $a \neq 0$ a

$$\operatorname{sgn}'(0) = \lim_{x \to 0} \frac{\operatorname{sgn}(x)}{x} = +\infty.$$

Funkce |x| má derivace |x|' = (-x)' = -1 pro x < 0, |x|' = x' = 1 pro x > 0 a derivace v 0 neexistuje, protože derivace zleva tam je -1 a zprava 1. Funkce f(x) definovaná jako $f(x) = x^{1/3}$ pro $x \ge 0$ a $f(x) = -(-x)^{1/3}$ pro $x \le 0$, která je definovaná na celém \mathbb{R} a je tam spojitá, má v nule derivaci

$$f'(0) = \lim_{x \to 0} \frac{f(x)}{x} = \lim_{x \to 0} \frac{\operatorname{sgn}(x) \cdot |x|^{1/3}}{\operatorname{sgn}(x) \cdot |x|} = \lim_{x \to 0} |x|^{-2/3} = +\infty.$$

Tvrzení (derivace a spojitost). Nechť $a \in \mathbb{R}$, $\delta > 0$, $f : U(a, \delta) \to \mathbb{R}$ a existuje vlastní $f'(a) \in \mathbb{R}$. Potom je funkce f v bodě a spojitá.

 $D\mathring{u}kaz$. Z definice f'(a) plyne, že pro dané $\varepsilon > 0$ existuje $\delta_0 < 0$, že

$$0 < |x - a| < \delta_0 \Rightarrow |f(x) - f(a) - (x - a)f'(a)| < |x - a|\varepsilon$$

tedy

$$|f(x) - f(a)| < |x - a|(\varepsilon + |f'(a)|).$$

Tedy f(x) je spojitá v a: pro dané $\varepsilon > 0$ vezmeme $\delta = \min(\delta_0, \frac{\varepsilon}{\varepsilon + |f'(a)|})$, pak $|x - a| < \delta \Rightarrow |f(x) - f(a)| < \varepsilon$.

Dříve uvedené příklady ukazují, že opačná implikace neplatí — f(x) může být v a spojitá a nemít f'(a) — a že nevlastní f'(a) spojitost f(x) v a nezaručuje ale ani nevylučuje. Vlastní f'(a) znamená, že f má v okolí a lineární aproximaci

$$f(x) = f(a) + f'(a)(x - a) + \Delta(x) ,$$

v níž chyba $\Delta(x)\to 0$ řádově rychleji než identická funkce: $\lim_{x\to a}\frac{\Delta(x)}{x-a}=0.$

Tvrzení (aritmetika derivací). Nechť $a \in \mathbb{R}, \ \delta > 0, \ f, g : \ U(a, \delta) \to \mathbb{R}$ jsou dvě funkce a existují derivace $f'(a), g'(a) \in \mathbb{R}^*$. Potom

- 1. (f(x) + g(x))'(a) = f'(a) + g'(a), je-li pravá strana definovaná,
- 2. (Leibnizova formule) (f(x)g(x))'(a) = f'(a)g(a) + f(a)g'(a), je-li pravá strana definovaná a f(x) nebo g(x) je spojitá v(a),
- 3. je- $li g(a) \neq 0$ a g(x) je spojitá v a, pak

$$\left(\frac{f(x)}{g(x)}\right)'(a) = \frac{f'(a)g(a) - f(a)g'(a)}{g(a)^2},$$

je-li pravá strana definovaná.

 $D\mathring{u}kaz$. Dokážeme jen Leibnizovu formuli. Nechť je g(x) spojitá v a (případ spojité f(x) je symetrický). Hodnota (f(x)g(x))'(a) podle definice derivace, předpokladu o g(x) a Tvrzení o aritmetice limit funkcí je

$$\lim_{x \to a} \frac{f(x)g(x) - f(a)g(a)}{x - a} = \lim_{x \to a} \frac{(f(x) - f(a))g(x) + f(a)(g(x) - g(a))}{x - a}$$

$$= \lim_{x \to a} \frac{f(x) - f(a)}{x - a} \lim_{x \to a} g(x) + f(a) \lim_{x \to a} \frac{g(x) - g(a)}{x - a}$$

$$= f'(a)g(a) + f(a)g'(a).$$

Je-li f'(a) nebo g'(a) vlastní, předpoklad o spojitosti je splněn automaticky (podle Tvrzení o spojitosti a derivaci). Pokud ale f'(a) i g'(a) je nevlastní a ani f(x) ani g(x) není v a spojitá, lze sestrojit dvě funkce, které v této situaci Leibnizovu formuli nesplňují. Ponecháváme to jako úlohu.

Tvrzení (derivace složené funkce). Nechť $a, b \in \mathbb{R}$, funkce f je definovaná na okolí b, funkce g je definovaná na okolí a, g(a) = b, g(x) je v a spojitá a existují derivace $f'(b), g'(a) \in \mathbb{R}^*$. Potom

$$(f \circ g)'(a) = (f(g(x)))'(a) = f'(b) \cdot g'(a) = f'(g(a)) \cdot g'(a) ,$$

je-li pravá strana definovaná.

Důkaz. Nebudeme z časových důvodů dokazovat.

Na příkladu lze opět ukázat, že předpoklad o spojitosti q v a je podstatný.

Tvrzení (derivace inverzní funkce). Nechť $J \subset \mathbb{R}$ je interval, $f: J \to \mathbb{R}$ je na J spojitá a rostoucí či klesající, $a \in J$ je vnitřní bod intervalu, existuje derivace $f'(a) \in \mathbb{R}^*$ a f(a) = b. Pak inverzní funkce $f^{-1}: K = f(J) \to J$ má v b derivaci a platí pro ni následující.

1. $Kdy\check{z} f'(a) \neq 0$, pak

$$(f^{-1}(x))'(b) = \frac{1}{f'(a)} = \frac{1}{f'(f^{-1}(b))}$$
.

2. $Kdy\check{z}$ f'(a)=0 a f je rostoucí (klesající), pak $(f^{-1}(x))'(b)=+\infty$ $(=-\infty)$.

 $D\mathring{u}kaz$. Nebudeme z časových důvodů podrobně dokazovat, plyne to z předchozího tvrzení.

Extrémy. Nechť $a \in M \subset \mathbb{R}$ a $f: M \to \mathbb{R}$. Funkce f má v bodě a lokální maximum, resp. ostré lokální maximum, pokud existuje $\delta > 0$, že $x \in U(a,\delta) \cap M \Rightarrow f(x) \leq f(a)$, resp. $x \in P(a,\delta) \cap M \Rightarrow f(x) < f(a)$. Funkce f má v bodě a maximum, resp. ostré maximum, pokud $x \in M \Rightarrow f(x) \leq f(a)$, resp. $x \in M, x \neq a \Rightarrow f(x) < f(a)$. Analogicky definujeme lokální minimum, resp. ostré lokální minimum, a minimum, resp. ostré minimum, jen se otočí nerovnost na $f(x) \geq f(a)$, resp. na f(x) > f(a). Minimum a maximum se souhrně označuje jako extrém.

Tvrzení $(f' \neq 0 \Rightarrow \text{není extrém})$. Nechť $f: U(a, \delta) \to \mathbb{R}$, $kde \ a \in \mathbb{R}$ a > 0, $a \ nechť f'(a) \neq 0$. Pak funkce $f \ nemá \ v \ bodě \ a \ lokální extrém$.

 $D\mathring{u}kaz$. Ukážeme, že pro každé $\delta>0$ existují body $b,c\in U(a,\delta)$, že f(b)< f(a)< f(c), což vylučuje lokální extrém. Nechť f'(a)<0, případ f'(a)>0 je podobný. Protože $\lim_{x\to a^-}(f(x)-f(a))/(x-a)=f'(a)<0$, je f(x)-f(a)>0 na levém prstencovém okolí bodu a a podobně $\lim_{x\to a^+}(f(x)-f(a))/(x-a)=f'(a)<0$ implikuje, že f(x)-f(a)<0 na pravém prstencovém okolí bodu a. Odtud máme spoustu požadovaných bodů b a c.

Důsledek (body podezřelé z extrému). Nechť $a \in M \subset \mathbb{R}$ a $f : M \to \mathbb{R}$. Pak f má v a lokální extrém $\Rightarrow f'(a)$ není definovaná nebo neexistuje nebo je 0.

Jako příklad uvažme tři funkce $f_i: [-1,1] \to \mathbb{R}$, $f_1(x) = |x|$, $f_2(x) = x$ a $f_3(x) = x^2$. Body podezřelé z extrému jsou pro f_1 body -1,0,1, protože v ± 1 derivace f'_1 není definovaná, v 0 neexistuje a jinde v [-1,1] je 1 nebo -1. Pro f_2 jsou podezřelé body -1,1, kde f'_2 není definovaná, jinde je $f'_2(x) = 1$. Pro f_3 jsou podezřelé body -1,0,1: v ± 1 opět f'_3 není definovaná, jinde je $f'_3(x) = 2x$, takže jediný nulový bod $f'_3(x)$ je x = 0. Lokální extrémy funkcí f_i tedy mohou nastat jen v uvedených bodech. Funkce f_1 a f_3 mají v -1 a 1 neostré maximum a v 0 ostré minimum. Funkce f_2 má v -1 ostré minimum a v 1 ostré maximum.

Závěrem přednášky uvedeme tři věty o střední hodnotě, z nichž první dvě dokážeme na příští přednášce.

Věta (věty o střední hodnotě). Nechť $a, b \in \mathbb{R}$, $a < b \ a \ f, g : [a, b] \to \mathbb{R}$ jsou spojité funkce (na [a, b]), které mají na (a, b) derivaci.

1. (Rolleova věta) Když f(a) = f(b), pak existuje $c \in (a,b)$, že

$$f'(c)=0.$$

2. (Lagrangeova věta) Existuje $c \in (a, b)$, že

$$f'(c) = \frac{f(b) - f(a)}{b - a} .$$

3. (Cauchyova věta) Když je na (a,b) derivace g' vlastní a nenulová, pak existuje $c \in (a,b)$, že

$$\frac{f'(c)}{g'(c)} = \frac{f(b) - f(a)}{g(b) - g(a)}$$
.

Geometricky Lagrangeova věta o střední hodnotě říká, že pro každou funkci f spojitou na intervalu [a,b], jež má v každém vnitřním bodě intervalu tečnu, je některá z tečen rovnoběžná se sečnou jdoucí krajními body grafu funkce, to jest body (a,f(a)) a (b,f(b)). Kdo byli Rolle a Lagrange? Michel Rolle (1652–1719) byl francouzský matematik (nejvíc známý uvedenou větou). Joseph-Louis Lagrange (1736–1813) byl italsko-francouzský matematik působící v Itálii (hlavně Turíně), Prusku (Berlíně) a Francii (Paříži) (po Newtonovi nově shrnul mechaniku, jeho pojetí bylo základem matematické fyziky v 19. století).